

LEIF JACOBSEN

HUR GRYMT SOM HELST

Hegas

Av Leif Jacobsen har tidigare utgivits:

Mopedserien

Allt eller inget (2012)

Det enda rätta (2011)

Stulen (2010)

Razzia (2009)

Denni från Tyrenäs (med Peter Bergting)

Förrädaren (2012)

HUR GRYMT SOM HELST

av Leif Jacobsen

Hegas

Den här boken är till Kevin och Robin.

Tack för hjälpen, killar!

Jag vill också rikta ett stort tack till

Malmö BMX Racing.

1

Sacke och Fille stod på startlinjen. I början av vägen, vid de första träden. Där de alltid hade sin start.

Vägen var en allé. Det växte nämligen träd på bägge sidor om vägen. Ända ner till den öde gården som låg i slutet av allén.

– Vet du vad, Fille? sa Sacke.

Sacke, som egentligen hette Sakarias, var ett år äldre än Fille och han skulle börja i sexan efter sommarlovet.

– Vi borde börja tävla på riktigt.

– På riktigt? Hur menar du? sa Fille.

– Med BMX. I en klubb, sa Sacke.

– Ja, suckade Fille. Men för det första

måste man ha en BMX-cykel för att kunna tävla.

Fille nickade mot kompisens gamla, blå mountain-bike. Inga skärmar. 18 växlar varav hälften alltid krånglade. Och hjul som bara var 16 tum.

– Ja, jag vet, sa Sacke. Jäkla skrothög. Och jag lär inte få någon ny när jag fyller år. Mamma har inte ens råd med nya däck.

Sacke pekade på sitt framdäck. Blankslitet. Det hade till och med en stor spricka på sidan. Något stack ut ur sprickan.

– Vad är det för bubbla? frågade Fille.

– Slangen, sa Sacke. Den har trängt ut genom hålet i däcket.

Fille tittade närmare. Sedan skakade han på huvudet. Själv hade han i alla fall en BMX. En grön 20-tums Peak Arrow med

pegs både fram och bak.

– Strunt i det, nu kör vi! sa Sacke och rättade till den grå beanie-mössan.

Den hade han nästan alltid på sig, fast det var sommar.

De två kompisarna rullade fram till linjen som Sacke dragit i gruset med foten.

– Min tur att starta, sa Fille.

Fille hade keps på sig. En svart som det stod *NY* på med vita bokstäver. Den vände han nu bak och fram.

Det var alltid en fördel att starta. Man fick ett litet försprång. Som kunde visa sig viktigt.

*

Grusvägen gick först lite uppför, innan den började gå nerför igen. Därför var man tvungen att trampa så mycket som möjligt i början.

Man behövde så klart trampa i slutet också. När det gick nerför. Men bara en kort bit. Sedan gick det så fort att det inte var lönt att fortsätta. Då fick man istället luta sig fram över styret med fötterna kvar på pedalerna. Så att vinden bromsade upp så lite som möjligt.

Längst nere vid gården började det gå uppför igen. Där stod en stor ek. Den var målet. Förste man förbi eken hade vunnit.

Sacke hade en fördel med sin cykel. Trots att den var gammal hade den många växlar. Filles BMX hade bara en. Så för att det skulle bli så jämnt som möjligt fick Sacke alltid välja en växel som han måste cykla i under hela loppet. Men det var inte så svårt att välja. Det var inte många av de arton växlarerna på hans mountain-bike som funkade.

Sacke valde trettonde växeln. En ganska tung växel. Det skulle alltså gå lite trögare i starten. Men desto fortare när han väl fick upp farten. Fast Sacke var beredd att ta den risken. Han var ju äldre och större än Fille och därför också lite starkare i benen.

Han kunde förstås aldrig vara säker på att vinna. Allt handlade om dagsformen. Och så vilken växel han valde att cykla i. Men idag kände han sig stark i benen.

Killarna var klara för start. Båda stod med ena foten på höger pedal och den andra foten i marken.

– Är du med? frågade Fille.

– Jepp! sa Sacke.

– Klara, började Fille. Färdiga ...

Han drog ut på det sista ordet.

– Gå! skrek han och sköt samtidigt fart med vänster fot.

Sacke gjorde likadant, men kom inte iväg lika snabbt.

Och den höga växeln var lite väl trög.

Båda killarna trampade allt vad de orkade, men Fille hade fått ett ganska stort försprång när de kom till krönet på backen.

– Jäklaaar, viskade Sacke för sig själv.

Han började redan känna mjölksyran i låren.

Sacke såg hur Fille snabbt tittade över axeln med ett leende. Han var hur nöjd som helst.

Varför hade Sacke valt en så hög växel?

Då halkade Fille plötsligt till på pedalen med höger fot. Han kom ur rytmen och tappade fart.

– Yes, viskade Sacke.

Det var inte bara han som hade otur

idag. Eller så blev Fille nervös av att han ledde så stort. Det hade inte hänt förr.

Väl över krönet låg Sacke fem meter bakom. Och han närmade sig.

Det började gå fort nu. Sacke lutade sig över styret medan han fortsatte trampa allt vad han orkade.

Framför honom gjorde Fille likadant. Nu hade han fått upp farten igen.

Samtidigt började Sacke inse att det lönat sig att välja en tung växel. Han tog hela tiden in på Fille. Han måste bara komma upp i maxfart så fort som möjligt och hålla den ända in i mål. Förbi eken.

Fille såg sig över axeln igen.

– Nej, nej, hörde Sacke honom flämta.

Sacke kunde inte låta bli att le. Han kände nästan kompisens panik. Fille ville så himla gärna vinna.

Både Fille och Sacke drog åt bromsarna. Samtidigt lutade de cyklarna åt höger. Sedan gjorde de varsin stor sladd på vägen, så att sten och grus sprutade över häcken.

– Yes! vrålade Fille.

– Hur grymt som helst! skrek Sacke.

Sacke och Fille brinner för BMX-cykling. Helst av allt vill de cykla på en riktig bana, och tävla i en riktig klubb.

Nu har de fått ett eget jordtag att cykla i. Men där får de inte vara ensamma länge. Vilka är de andra? Och vem får bestämma över banan?

Första delen i den nya serien BMX Gripen.

Art nr 430676

ISBN 978-91-7543-067-6

9 789175 430676

www.hegas.se

Hegas

